

Sygn. akt II K 1218/12

/3 Ds. 1612/12/

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy w Opolu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSR Piotr Wieczorek

Protokolant : sekr. sąd. Karolina Cierniak-Kołączyk

przy udziale asesora Prok. Rej. w O. - A. C.

po rozpoznaniu dnia 13.02.2013 r.

sprawy **H. C. /C./**

syn S. i Z. zd. M., ur. (...) w m. K.

oskarżonego o to, że :

w dniu 18 września 2012 roku ok. godz. 15:40 w O. na ul. (...) I na drodze publicznej kierował rowerem w stanie nietrzeźwości 0,85 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego się dopuścił w okresie 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, którą to karę odbywał na podstawie wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 24.02.2005 r. sygn. akt II K 1119/04 w okresie od 05.09.2007 r. 23.09.2009 r., w tym wyroku Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 22.11.2001 r. sygn. akt IIK 189/01 za czyn z art. 178a§1kk

tj. o czyn z art. 178a§2kk w zw. z art. 64§1kk

I. Uznaje **H. C.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, który stanowi przestępstwo z art.178a §2 kk w zw. z art. 64§1kk i za to na podstawie art. 178a§2 kk wymierza mu karę 4 /czterech/ miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art.42§2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia rowerów na okres 3 /trzech/ lat.

III. Na podstawie art. 49 § 2 kk orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 200 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

IV. Na podstawie art.627 kpk oraz art. 2 Ustawy o opłatach w sprawach karnych obciąża oskarżonego kosztami postępowania w kwocie 110 zł oraz wymierza mu opłatę w kwocie 120 zł.

Sygn. akt II K 1218/12

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 września 2012 r., pełniący służbę patrolową na ulicy (...) I w O. funkcjonariusz Policji P. M. zatrzymał do kontroli drogowej rowerzystę H. C..

Podczas rozmowy z kierującym funkcjonariusz wyczuł od kierującego woń alkoholu, poddano go więc badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. W wyniku badania ustalono, że H. C. kierował rowerem po drodze publicznej znajdując się w stanie nietrzeźwości – 0,85 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu w pierwszym badaniu i 1,08 mg/l w drugim badaniu.

Podczas czynności kontrolnych funkcjonariusz Policji sprawdził i ustalił, że H. C. jest osobą poszukiwaną przez Sąd Rejonowy w Opolu do odbycia kary w Areszcie Śledczym w O.. Po wykonaniu czynności służbowych H. C. został więc przewieziony do (...) Komendy Miejskiej Policji w O. celem zatrzymania.

Dowód:

- protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego

oznaczenia alkoholu wydychanym powietrzu - k. 2;

- zeznania świadka P. M. k. 10,

- wyjaśnienia oskarżonego H. C. – k. 21-23, 48.

Oskarżony H. C. posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest murarzem. Zatrudniony jest na umowę zlecenie w prywatnej firmie, gdzie uzyskuje miesięczne wynagrodzenie w kwocie 1000-1500 zł netto. H. C. jest kawalerem, ojcem trojga dzieci.

Oskarżony wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Opolu, sygn. akt II 1119/04 z dnia 24.02.2005 r. był już prawomocnie skazany za przestępstwo z art. 178 a § 1 na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę tę odbywał od 05.09.2007 r.- 23.09.2009 r. Wobec tego zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach recydywy po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne. H. C. był wielokrotnie karany, w tym za przestępstwo z art. 178 a § 1 kk, art. 177 § 1 kk i inne.

Dowód:

- dane osobopoznawcze – k. 48;

- dane o karalności – k. 4-6;

- wyrok SR w Opolu z dnia 19.03.2012 r., II K 126/12 – k. 8;

- wyrok łączny SR w Opolu z 24.02.2005 r., II K 119/04 – k. 27-28.

Oskarżony H. C. zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i sądowym przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu. W postępowaniu przygotowawczym swoich wyjaśnieniach potwierdził, że w okresie objętym zarzutem był pod sklepem, gdzie spożywał alkohol, tj. piwo i wino. Został przebadany przez funkcjonariuszy Policji na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu i zatrzymany.

W postępowaniu sądowym oskarżony wyjaśnił, że był kontrolowany pod sklepem spożywczym przy ul (...) I. Alkohol tj. wino i piwo spożywał w pracy z kolegami. Po pracy z ulicy (...) w O. wracał na rowerze do sklepu przy ulicy (...) I, gdzie został wylegitymowany.

Sąd zważył co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego uznać należało, iż oskarżonemu H. C. należy przypisać sprawstwo zarzucanego mu czynu.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie, Sąd oparł się na zeznaniach świadka - funkcjonariusza Policji P. M.. Podstawę ustaleń faktycznych stanowiły również wyjaśnienia oskarżonego H. C.. Pomocne były także dowody z dokumentów w postaci: protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, oraz materiały osobopoznawcze dotyczące oskarżonego.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się w głównej mierze na zeznaniach świadka P. M., które to zeznania były logiczne, rzeczowe i spójne. Nadto zeznania te stanowiły w swojej istocie fakty bezsporne związane z przeprowadzeniem przedmiotowej kontroli, czy też pozytywnym wynikiem badania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu przeprowadzonym urządzeniem elektronicznym typu A. (...). Sąd nie dostrzegł zatem przesłanek mogących podważyć wiarygodność zeznań ww. świadka, zwłaszcza w zakresie ewentualnego motywu leżącego po jego stronie, aby zaistniała rzeczywistość przedstawić inaczej aniżeli zgodnie z prawdą, tym bardziej, że świadek ten był dla oskarżonego osobą obcą, nie miał z nim żadnego konfliktu, tym samym nie miał on żadnego powodu, by fałszywie zeznawać przeciwko oskarżonemu. Zważyć przy tym należy, że P. M. jest funkcjonariuszem Policji, a co za tym idzie osobą zaufania publicznego. Brak było zatem podstaw do uznania, że świadek ten, w celu doprowadzenia do skazania niewinnej osoby, fałszywie oskarżył H. C. o czyn, którego w rzeczywistości ww. nie popełnił.

Ponadto zeznania tego świadka zostały potwierdzone w wyjaśnienia oskarżonego, który nie kwestionował swojego sprawstwa, a wręcz przeciwnie przyznał się do winy, potwierdzając tym samym słuszność zarzutu.

Zasadniczą podstawę ustaleń faktycznych stanowił protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu. Z protokołu tego wynika jednoznacznie, że oskarżony w dniu 18 września 2012 r. w O. na ulicy (...) I kierował rowerem będąc w stanie nietrzeźwości alkoholowej. Z oświadczenia badanego, zawartego w protokole, wynika że spożywał on alkohol w ilości 0,5 litra. Oskarżony nie kwestionował prawidłowości, ani legalności przeprowadzenia tegoż badania. Nie podważał także jego wyników.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne dowody z dokumentów, ponieważ brak było jakichkolwiek podstaw do ich podważenia, bowiem zostały one sporządzone przez właściwe podmioty i w sposób nakazany przez prawo.

Przedmiotem ochrony czynu zabronionego z art. 178 a § 2 kk jest bezpieczeństwo w komunikacji, a ściślej bezpieczeństwo ruchu pojazdów po drogach publicznych i w sferach zamieszkania, tym samym również bezpieczeństwo osób i mienia uczestniczących w tym ruchu, ściśle związane ze stanem psychofizycznym osób prowadzących pojazdy. Czyn z art. 178 a § 2 kk może być popełniony na drodze publicznej. Stosownie zaś do def. ustawowej zawartej w art. 2 pkt 1 ustawy przepisów z 20 czerwca 199r r. Prawo o ruchu drogowym „drogą” jest pas terenu składający się z jezdni, pobocza, chodnika, drogi dla pieszych lub drogi dla rowerów, łącznie z torowiskiem pojazdów szynowych znajdujących się w obrębie tego pasa, przeznaczony do ruchu lub postoju pojazdów, ruchu pieszych, jazdy wierzchem lub pędzenia zwierząt.

Sam fakt prowadzenia roweru w stanie nietrzeźwości pociąga za sobą odpowiedzialność z przepisu art. 178a § 2 kk, chociażby pojazd był prowadzony prawidłowo i kierujący nie sprawdziłby konkretnego niebezpieczeństwa. Jazda na rowerze wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być objęty także zamiarem ewentualnym. Sprawca ma mieć świadomość znajdowania się w stanie nietrzeźwości lub odurzenia, co nie oznacza, że musi znać poziom stężenia alkoholu we krwi.

Biorąc pod uwagę przytoczone powyżej okoliczności faktyczne i rozważania prawne, stwierdzić należy, iż H. C. swoim zachowaniem zrealizował znamiona występku z art. 178a § 2 kk, bowiem w dniu 18 września 2012 r. około godziny 15:40 w O. na ul. (...) I na drodze publicznej kierował rowerem w stanie nietrzeźwości 0,85 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Ponieważ przestępstwa wyżej opisanego oskarżony dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, zasadne było przyjęcie kwalifikacji prawnej z art. 64 § 1 kk.

Wymierzając oskarżonemu H. C. karę czterech miesięcy pozbawienia wolności, Sąd wziął pod uwagę dyrektywy wskazane w art. 53 kk. Uwzględniono zatem rodzaj naruszonego dobra (zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym), stopień społecznej szkodliwości czynu, jak i zawinienie sprawcy. Nie budzi wątpliwości fakt, iż oskarżony dopuścił się przedmiotowego występkę w pełni świadomie i umyślnie. Do okoliczności obciążających mających wpływ na wymiar orzeczonej kary pozbawienia wolności, Sąd zaliczył przede wszystkim wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu, bowiem oskarżony godząc swoim zachowaniem przede wszystkim w bezpieczeństwo w komunikacji, naraził na niebezpieczeństwo utraty zdrowia lub życia, albo przynajmniej uszkodzenia mienia, nie tylko siebie, ale również inne osoby, zarówno uczestniczące w ruchu drogowym jak i pozostające poza nim. Okolicznością obciążającą była też poprzednia karalność oskarżonego, co znalazło swój wyraz w przyjętej kwalifikacji prawnej czynu popełnionego przez niego w warunkach recydywy. Natomiast do okoliczności łagodzących należało zaliczyć przyznanie się oskarżonego do winy i wyrażenie skruchy. Należy przy tym zauważyć, iż jego zachowanie, pomimo stworzonego zagrożenia, nie spowodowało żadnych ujemnych następstw dla zdrowia, życia oraz mienia.

W przekonaniu Sądu, nie było jakichkolwiek podstaw do ewentualnego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, ponieważ oskarżony swoim dotychczasowym postępowaniem wykazał, że co do niego zachodzi negatywna prognoza kryminologiczna na przyszłość. Oskarżony bowiem, pomimo że był już kilkakrotnie skazany za jazdę w stanie nietrzeźwości, ponownie dopuścił się tego przestępstwa.

Wobec oskarżonego orzeczono także zakaz prowadzenia rowerów na okres trzech 3 lat, mając na uwadze znaczny stopień jego nietrzeźwości.

Na podstawie art. 49 § 2 kk orzeczono od oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Tak orzeczona kara jest w ocenie Sądu adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu jak i zawinienia sprawcy, a wydane rozstrzygnięcie będzie skutecznym środkiem do zwalczania tego typu przestępczości, natomiast w stosunku do oskarżonego pozwoli na zrozumienie nagannego postępowania i uniknięcie w przyszłości podobnych czynów.

Obciążenie oskarżonego kosztami postępowania oraz wymierzenie mu opłaty sądowej, stanowi przejaw odpowiedzialności oskarżonego za popełnione przez niego przestępstwo. Oskarżony popełniając przestępstwo, powinien liczyć się nie tylko z koniecznością poniesienia prawnych konsekwencji swojego czynu, lecz powinien również wziąć pod uwagę, iż penalizowane przez prawo zachowania rodzą także określone skutki natury finansowej. Skutki te wynikają między innymi z obowiązku pokrycia kosztów postępowania karnego. Sąd nakładając na oskarżonego obowiązek pokrycia tych kosztów kierował się dokonaną uprzednio oceną jego sytuacji majątkowej, która zdaniem Sądu pozwalała na ich uiszczenie.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł, jak na wstępie.